

[Christmas Møller.]

slag, og de Meddelelser, vi gaar ud fra den højtærede Indenrigsminister vil give i Finansudvalget, naar dette bliver sammenkaldt til Behandling af Sagen inden anden Behandling — give Tilslutning til Gennemførelse af Forslaget. Maaske ønsker vi en enkelt Ændring, det skal jeg komme til. Vi mener naturligvis, at det Formaal, Lovforslaget tilsigter, nemlig Konvertering af højt forrentede Laan til en lavere Forrentning, er rigtigt, og vi ønsker ikke paa nogen Maade andet end at medvirke hertil.

Jeg har forstaaet den højtærede Indenrigsministers Stilling saaledes, at han maaske i og for sig nok mente, at der allerede i gældende Lov, maaske under Henvisning til Lov af 7. April 1936, var Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at handle med Hensyn til Laan af denne Kategori, der jo har en noget anden Karakter end de Laan, som i Almindelighed, let forstaaeligt, omhandles i Loven af 7. April 1936. Men den højtærede Indenrigsminister vilde være fuldkommen sikker i det Øjeblik, han paa Statens og til en vis Grad jo ogsaa paa andres Vegne gik ind i Forhandlinger, og det kan man jo kun anse for rimeligt og naturligt. Og da den højtærede Indenrigsminister altsaa ikke var fuldkommen sikker, saa maatte han have en Bemyndigelse, saaledes som han her udbeder sig, den Dag han mener, det er formaalistjenukt at have Bemyndigelsen, og saa forhandle og derefter gaa til Finansudvalgene, i Stedet for først at forhandle og saa derefter gaa til Finansudvalgene. Dette skal vi, som sagt, ikke indvende noget imod, og derfor vil vi gaa med til en hurtig Behandling af Sagen, saaledes som den er os forelagt; og med det Formaal, den har, baade rentemæssigt og valutamæssigt, som rigtig nævnt af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, kan man jo kun anbefale den.

Der er kun et enkelt Punkt i Lovforslaget, som det er nødvendigt for mig at gøre en Bemærkning om. Det hedder i Lovforslagets § 1 — jeg beder om Tilladelse til Citering —, at Indenrigsministeren ønsker denne Bemyndigelse, naar han kan faa Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg — det vil jo ikke være saa svært for ham mere, men saa staar der videre:

„eller, saafremt Rigsdagen maatte være hjemsendt, af de senest valgte Finansudvalg.“

Rent forfatningsmæssigt eksisterer Rigsdagens Finansudvalg jo ikke, naar Rigsdagen er hjemsendt, og derfor mener vi ikke, det er en hensigtsmæssig Maade at

ordne et saadant Forhold paa, fordi der efter vor Opfattelse er noget forkert i at henvise til Udvalg, som ikke eksisterer forfatningsmæssigt. Der er Løshed nok paa saa mange Omraader, og vi ønsker ikke, at den skal brede sig videre. Og selv om vi naturligvis kan give Indenrigsministeren Ret i, at der kunde være Situationer, hvor det kunde være formaalistjenukt i den rigsdagsløse Periode at have et Udvalg at henvende sig til, saa kan man jo løse denne Vanskelighed paa en anden Maade og lade Medlemmerne af de Finansudvalg, der ikke eksisterer, nøjes med at tage paa deres Sommerrejse. Men i hvert Fald, paa nærværende Tidspunkt, hvor der jo ganske givet er mindst 5 Maaneder, til Rigsdagen bliver hjemsendt, synes vi, det er helt urimeligt at give en saadan Bemyndigelse, og derfor gaar jeg ud fra, at man under Forhandlingen i Finansudvalget vil være villig til at modtage et Ændringsforslag, gaaende ud paa: Lovforslagets Gennemførelse i den forelagte Skikkelse med den Ændring, at der skal Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg for at foretage Konvertering og den paagældende passende Rentebesparelse. Hvis det ikke lykkes at naa til Resultat i Løbet af Rigsdagssamlingen 1937—38, saa vil Indenrigsministeren altid kunne komme til Rigsdagen i Slutningen af Samlingen og sige: Jeg maa have en Bemyndigelse for Sommeren. Saa vil vi altid kunne tale om Tingene; — vi har jo allerede nu 2 Gange klart set, at det høje Ministerium ikke er bange for at komme til Rigsdagen og anmode om et Lovforslags hurtige Gennemførelse, — saa kan vi til den Tid tale om det. Men i Øjeblikket synes vi, at Bemyndigelse med Tilslutning af de lovligt og forfatningsmæssigt rigtigt siddende Finansudvalg maa være tilstrækkeligt.

Rasmussen (Gyilling): Det forelagte Lovforslag er jo kun en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til paa passende Tidspunkt at søge konverteret det saakaldte hollandske Gyldenlaan. Det har vi fra vor Side intet imod. Vi mener ogsaa, at den Form, der er valgt: at forhandle med Finansudvalget og faa dets Tilslutning dertil, er en rimelig Ordning, og vi kan derfor anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Hartel: Det er mig bekendt, at nærværende Forslag har været meddelt de saakaldte store Partier her i Rigsdagen paa et tidligere Tidspunkt, end vi er blevet gjort bekendt med det, og vi vilde da i Alminde-